

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund og formål

1.1. Den 18. og 19. maj 1993 fandt nogle af de alvorligste uroligheder i nyere tid sted på Nørrebro med sammenstød mellem politi og aktivister.

Ved skrivelse af 31. maj 1993 anmodede Justitsministeriet den daværende rigsadvokat Asbjørn Jensen om at gennemføre en undersøgelse af begivenhederne. Skrivelsen var sålydende:

»Justitsministeriet skal herved anmode Dem om at gennemføre en undersøgelse af begivenhederne på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993.

Undersøgelsen skal give et samlet billede af de pågældende begivenheder og herunder belyse såvel optakten til som forløbet af de voldshandlinger, der fandt sted.

Som grundlag for undersøgelsen kan der bl.a. indhentes oplysninger fra beboere i området og fra andre med viden om begivenhederne, ligesom oplysninger fra mediernes dækning af det passerede kan indgå. Endvidere bør det materiale, som udarbejdes af politidirektøren i København, inddrages i undersøgelsen. Politidirektøren uddyber eller supplerer på anmodning disse redegørelser. Endelig bør der i undersøgelsen indgå de oplysninger, der fremkommer ved den straffretlige behandling af sager mod personer, der deltog i begivenhederne.

Justitsministeriet skal anmode Dem om på grundlag af undersøgelsen at afgive en beretning, der indeholder en beskrivelse og vurdering af begivenhedsforløbet på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993.

Rigspolitichefembedet har givet tilsagn om at yde bistand i forbindelse med gennemførelsen af undersøgelsen.«

Den 29. august 1994 afgav den daværende rigsadvokat sin redegørelse om begivenhederne på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993 til Justitsministeren.

Kort efter afgivelsen af redegørelsen blev det i en udsendelse i Danmarks Radio oplyst, at der i forbindelse

med skudafgivelsen på Fælledvej var blevet råbt »Skyd efter benene«.

På baggrund af disse nye oplysninger udarbejdede Asbjørn Jensen en supplerende redegørelse om skudepisoden på Fælledvej under begivenhederne på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993. Denne redegørelse blev afgivet til justitsministeren den 30. maj 1995.

I juli 1995 besluttede Folketingets Ombudsmand at realitetsbehandle en række klager over Asbjørn Jensens undersøgelser og redegørelser.

Folketingets Ombudsmand afsluttede behandlingen af sagen med afgivelsen af »Redegørelse II om Nørrebro-sagen« den 29. januar 1996.

Ombudsmanden har i redegørelsen fundet, at Asbjørn Jensens undersøgelse vedrørende »Nørrebro-sagen« på forskellige punkter har været mangelfuld. Ombudsmanden har bl.a. sammenfattet sin opfattelse af Asbjørn Jensens undersøgelse på følgende måde (redegørelsen side 9 f.):

»I min endelige udtalelse, (. . . .), har jeg konstateret at den måde man valgte at gennemføre undersøgelsen på ikke kan siges fuldt ud at leve op til kravene og forventningerne om en dækkende og uvildig undersøgelse.

Der er forskellige ydre forhold i forbindelse med undersøgelserne som kan medvirke til at svække tilliden til undersøgelsens uvildighed: Afhøringerne af de politifolk der var med på Nørrebro, er i Asbjørn Jensens første rapport i de fleste tilfælde foretaget af Københavns Politis selv. Der har været kontakt mellem undersøgeren og de undersøgte myndigheder på en måde som ikke er egnet til at fremme tilliden til undersøgelsen.

Men den væsentligste kritik fra min side retter sig mod den metode (bedømmelsesgrundlaget) Asbjørn Jensen har anvendt i sin undersøgelse. Der er her ikke blot tale om en formelt præget indvending og uenighed med undersøgeren. Efter min mening (. . . .) har den anvendte metode haft væsentlige konsekvenser for de forhold Asbjørn Jensen har valgt at undersøge – og hermed